

Quan l'habitatge no és un dret

Vicenç Relats
BARCELONA

Immigrants, discapacitats i mares soles, els més discriminats en l'accés a una llar a Barcelona

Els col·lectius més discriminats en l'accés a l'habitatge

- / Famílies amb greus dificultats econòmiques, per causa de l'atur o feines precàries.
- / Dones cap de família monoparentals amb càrregues familiars.
- / Dones víctimes de la violència domèstica que necessiten distanciar-se del maltractador.
- / Joves i adults de més de 45-50 anys amb moltes dificultats per inserir-se o reinserir-se al mercat laboral.
- / Persones grans amb pensions mínimes i limitacions per l'edat i la salut.
- / Persones drogodependents o exdrogodependents.
- / Persones penades o expenades.
- / Persones sense sostre amb forta desestructuració social.
- / Discapacitats físics –motriu, orgànic, sensorial– amb limitacions per barreres arquitectòniques i dificultats d'inserció social.
- / Discapacitats psíquics amb gran dependència i dificultats per tenir autonomia personal.
- / Persones amb trastorns mentals.
- / Immigrants estrangers provinents de països empobrits als quals a les dificultats per normalitzar els permisos de treball i residència se'ls afegeixen els prejudicis racistes i les dificultats d'integració.
- / Immigrants sense papers, i refugiats i demandants d'asil.
- / Membres de l'ètnia gitana i de minories ètniques estrangeres.

L'increment dels preus de l'habitatge a Barcelona –tant de compra com de lloguer– s'ha estès d'una forma tan generalitzada al conjunt de la ciutat els últims cinc anys que fan que el dret a l'accés a una llar on viure sigui una autèntica missió impossible per a una part cada cop més important de la població. Un estudi presentat ahir fet per l'Equip d'Anàlisi Política de la UAB sobre les discriminacions en l'accés a l'habitatge, per encarrèc de la regidoria de Drets Civils, qualifica de "molt precària" la situació per poder exercir el dret a l'habitatge per a molts col·lectius socials.

"Entre els immigrants i els discapacitats és on les discriminacions són més intenses i generalitzades, però aquesta és una problemàtica que pateixen molts altres perfils de l'exclusió social", afirma el professor de ciència política i director de l'estudi, Ricard Gomà. Les dones cap de família monoparentals amb càrregues familiars i les víctimes de la violència domèstica, així com els joves sense recursos econòmics o els majors de 45 anys en atur crònic són, junt amb persones amb problemes de drogodependències o expenades, els col·lectius més vulnerables a aquestes discriminacions. (Vegeu quadre annex).

L'estudi ha partit de la vuitantena de denúncies per qüestions d'habitatge que va rebre l'any passat l'Oficina per la No-Discriminació de la regidoria de Drets Civils i s'ha fet a partir d'entrevistes amb 40 responsables d'entitats representatives dels col·lectius més afectats i amb el Col·legi d'Agents de la Propietat Immobiliària (API).

L'informe també analitza l'evolució del mercat i les polítiques d'habitatge entre 1997 i 2001 –amb la pràctica desaparició de la protecció oficial de règim general i preu taxat– i acaba reclamant "una reactivació potent de les polítiques públiques". L'any 2000 el 81% de les promocions d'habitatge van ser de

condicions, així com reforçar el paper de l'habitatge en el marc de les altres polítiques de lluita contra l'exclusió social. També es proposa la necessària implicació dels agents privats i d'iniciativa social per facilitar l'accés a l'habitatge dels col·lectius discriminats i l'establiment de sistemes d'arbitratge.

lliure mercat i es calcula que l'any passat les famílies destinaven un 61% dels seus ingressos –quasi el doble que 5 anys abans– a l'adquisició de la vivenda en una ciutat on el parc de lloguers no para de baixar.

La regidoria de Drets Civils, Roser Veciana, va reclamar en la presentació de l'estudi "la responsabilitat social que tenen els promotors de vivendes" en aquestes discriminacions. Després que fa més d'un any demanés un compromís als API de no posar traves als llogaters immigrants, Veciana afirma que "continua havent-hi discriminació d'origen racial, tot i que avui és més subtil".

L'estudi considera que les discriminacions en l'accés a l'habitatge "són més un símptoma que no una causa d'una realitat més àmplia que és l'exclusió social". El treball dirigit per Ricard Gomà, s'ha fet per fonamentar les jornades sobre la discriminació en l'accés a l'habitatge que demà i dissabte convoca la regidoria de Drets Civils per buscar solucions a aquesta problemàtica en debat amb els agents privats, públics i de la iniciativa social que hi estan vinculats.

Entre les propostes d'actuació que fan els autors de l'estudi es destaquen les de fomentar la recuperació i rehabilitació de l'habitatge buit o habitat en males

CABALLÉ